

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 213.

Anden Session.

60de Møde.

Onsdagen den 9de Januar

(Fortf.)

Tscherning (fortf.): Jeg troer, at dette Slot aldrig vil blive solgt til en Priis, som kan dække Skovprisen for os, og vi maae altsaa være tilfredse med at kunne sælge det for en nogenlunde Priis, for at undgaae Bedligholdsess-udgifterne, og ikke lægge mere Hæve til det, end der er nødvendigt, for at gjøre det til et mere end almindeligt smukt Opholdssted. Det kan det blive ved at ligge midt i en Skov, som tilhører Staten, med et eget Omraade af ikke nær den Udstrækning, som det nærværende. Det er vist af den største Vigtighed, at vi ved alle disse Anlæg i Tide mindes om, at det er knapt 2 Millioner Mennesker, hvis Afgifter der skal bære dem, og at der ikke i hele Europa findes nogen tilsvarende Stat, som gjør Fordring paa at holde lignende tilsvarende Anlæg vedlige. Det er en Ting, vi vel skulle lægge Mærke til, at, medens vi ikke skulle undlade at lade Kunsten blomstre, skulle vi dog ikke gjøre det med en saadan Overflodighed, at det absorberer vore Kræfter i altfor mange Retninger. Det er godt nok, ved enhver saadan enkelt Ting at sige: „det er jo dog ikke en stor Summa, der fordres“; men, for det Første gjøre de mange Bække smaa en stor Aa, og dernæst er det Lendentsen, dernæst er det Retningen, som man skal modarbejde, thi man skal i Tide være sig sin virkelige Stilling bevidst, og det skal man være i Gjærningen og ikke i Ordet, og i Gjærningen er man det først, naar man kommer tilbage fra den Række af storartede Misgreb i denne Retning, som ligger i Fortiden.

Krieger: Jeg vil kun med Hensyn til den Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand

for Maribo Amts 4de District (Monrad) fremførte, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den Contract, som Postbestyrelsen afflutter med Bogmændene, afflutes i Henhold til Postlovgivningen. Naar derimod Indenrigsministeren skal afflutte Contracter, saa vil det være i Henhold til Finantsloven. Postlovgivningen er vedvarende, Finantsloven gjælder kun for eet Aar. I det ene Tilfælde er Contracten grundet paa en vedvarende Lov, og altsaa bindende, i det andet Tilfælde vil Contracten være grundet paa Finantsloven, der kun gjælder for eet Aar, og Contracten vil altsaa ikke binde længere end eet Aar.

Indenrigsministeren: Jeg skal henstille til den ærede Rigsdagsmand, om han, naar han er af denne bestemte Formening, da ikke maatte finde det rettest, at stille et Underændringsforslag til den Post, som nu staaer opført her i Finantsudvalgets Ændringsforslag, hvor det nemlig hedder, at „denne Sum er bevilget under den Betingelse, at Haven overtages af Civillisten.“

Naar nu den ærede Rigsdagsmand formener, at disse Betingelser ikke kunne skee Fyldest undtagen ved Lov, saa mener jeg, at det med et Par Ord let kunde antydes, at det var Thingets Mening, at en Lov vilde udfordres dertil, men dette kan kun komme frem ved at der stilles et Underændringsforslag til denne Post.

Krieger: Jeg troer dog, det vilde være en stor Misforstaaelse, om jeg vilde stille et Underændringsforslag i denne Retning. Det kan jo ikke andet end være Thinget behageligt, at vi beholde al den Frihed næste Aar, som vi kunne faae. Det kan ikke vedkomme mig at stille noget Forslag i saad Henseende; jeg gjør kun opmærksom derpaa, fordi jeg ikke betragter Sagen udelukkende fra Thingets